

Istarska Riječ

svakog četvrtka međe
časom dragočetnica dema
serm prileg „Mladi Istran“.
Preplaća za tuzenstvo iznosi
15.— Biće na godinu, a za
poznenstvo 20.— Ima Ured
člana i uprava. Istra-Ri
č (Trost) - S. Francetić
Casati 20.1. Telefon: 11-57

ISTARSKA RIJEČ

Tijednik za pouku, gospodarstvo i politiku istarskog naroda.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvarit.“ — Narodna poslovica.

Oglas stope 4 lira

za svaki centimetar vlastne
štitne jednoga stupca. Za vla
štinsko uvaženje daje se zatn
popis prema pravilu. Plat
je u srebi ili u željezi. Dostoj
je Šalji upruditim, a novac
upravi. Nefrankirana se pisma
ne primaju, a reklopiti se ne
vraćaju ni u kojem slučaju.

Što veli naš Jurina o premu- drosti ministra Casati?

Kad bi d'Annunzio, dok je još bio Kau
mandant na Rijeći, dobio iz Rima kakav
atalog, da mora isprazniti grad ili uru
vu li ono, on bi vjek odgovorio: „Mo
že briješ!“

I Mussolini, dok je još bio ministar, od
govarao je na rimečku kladino opozicije i na
ređenju: „Može briješ!“

Riječ je odjeknula po glavu Italije, i tako
se u starije vrijeme svaki svjesni Italjan
odgovarao na razne zapovijedi i na
nečete pozadini. Governo Ladraro
dove uvažira jedriju i kudikenu izrazitiju.

Među fragedi što u veću slobođenju
preplaća znaci Pisite vi mene u uho!

Ovih dana smo i mi Juriju eni iz Ital
ije Krainje preuzeuli iz Rima jednu preču
tinog italijanskog kuda. To je bilo
takđe, kad se naši i njemci zastupnici
pošli u Rim da u novoga ministra prosvjeti
i gospodarja Casatiu, predstavni stvaru
većeg sklovnika. Kad su stupili pred minist
rata, počeo je njemacki zastupnik Tinzel, da
mo objasnjave, kako je nezgodno da se na
nesretna Gentilis i sl. skola reforma prov
le u naši pa da bi togog trebalo, da je se
izbazi. Zastupnik Tinzel je ipak prav
i jutorek, kuh se ministar ispriječi i nego
bez razumiješta dobači, da se on Gentilis
ne reformom posveta slavi. Nasa po
tilka, tekao je ministar, državna je i Ital
ijanska.

Nato je ga prekunio dr. Wilton i rekao:
Te valjta ne namjeravate nas Slaveni
i Nijemcem pretvoriti u Italijane?

A ministar Casati nječu sasvim imeno
— Tu je bez sumnje naša smjera. Mi ho
ćemo da vas poznamo i u Italiji.

Varanje je da se bašem s nama savim
skren. Tu je ministar Gentilis vam je izjavio
gotovo isto... .

Nije isto! — odgovorili je Wilton, iako
sada nis je velači uveren da nos
nike izazvali, da huke da postigne naš
jezik, našu kulturu, možu obrije. Neka se
dakle u svemu na redlima vještih obliku
u materinjem jeziku, a u svim nekih sa
djevom pogoduju i s Italijancima.

5 minuti na to: — Ne, ne! Te nije za
ne, dešta da imaju na svakih ustači
nečike oblike, koji vrlo dekorativno
je moguće da govoriti na italijanskom. No, dešta,
da se osvare da i njemacka dječija nijug
jezik u Italiji, oni menjaju, da ustan, da
upaju i uši, kuh se u šest jeziku naču, te
za me dozvani.

Ukratko ministar Casati bio, da nas
čeka i svi mi postanemo prati, zgolj
italijan. Konkavni Italijani kaštu se mi
ređivo i sliči. Kalabriji u Napulju i tak
i red. — O, bi htio, da mi zatajimo nezgod
no u među atjake, na gubljenoj sebi otvara
se sasvim ljepe i milu prošlost. On bi
htio da višemo sa sebe ono, kuh se
naši poklici, da šcapujemo sreću, koju je naša
čuva, da bježimo od čega, da u meni živi.
On bi htio da se sasviđi da govorimo Italijanski
već na starinskom i nishimo da živimo, ra
di se skrivati i plakati sva, kako prav
Italijani. I ne s njima vičemo i klječemo
da s njima jedino plemen i njevanoj fu
nikoj želimo. — S. Lato i mi.

Mi tako je taj glupi i osbiljni biš
došao, sto je reč? Uz se hvatio? Zar
me vidi, zar ne zna, zar ne osjeća, da ono
čuo, da vidi, da si bi htio, da bude, da je
može ne moguće? Zar se ne sjedi, da je lo
sto, da bi on sad uhtio da uradi s Jug
Bošnjacima i s Nijemcima, već davno prije
člana u mjeru i s Poljama, Francuzima i vo
ćekima. Silbama, sva učenci Kaiser, kuh se
bi htio bio ipak i ovajek nesto kraj
njih, bježiti od gospodina Casati?

Ali kad bi i svi to bili moguće, to se
napravio, ne bi moglo da osvari. Naš je
partit u ovim struktura određiva vještanstva,
da bi onom lečištu, kuh se potučiti
ministar Casati, plijenu na probore svojih
djelova, na mlijeko svojih majka, na obra
svih i svega ruda svojega.

Nama, dakle, ne ostaje drugo, rekao
je dr. Wilton, nego da zamjetimo boj za
naš narodni opstanak. Sila i priroda uvra
žile se a kostic, i mi smo, zakuhci dr. Wil
ton, uvereni da će mirna pobediti.

Tako dr. Wilton. A na Juriju?

Bud je cun, protvili i razumio, sto je ono
sve ministar Casati nadrobio načela, on se
najprije postavio mahu u poziciju svih ve
likih učitelja Mussolinija i d'Annunzia. Ispr
avši onaj osmja i petin pomoci na drugom s
nevjeti i ispi do među, da ne pa se ni pre m
reči. Me nis frag!

Rad je ovaj narod u domaćim je dobro ljubava, koja ga veže za narodnu grudu, za
jezikom i vremenom u sebe činjam narodnog gruda, za poređenje, za djelove i pradjedove, da ocu
vamo ono što su oni stvorili i da nastavimo u njihovom dnu njihov rad.

Naš je rad posvećen prosvjetovanju
svih seljačkog naroda u duhu njegovih
običaja i njegove predaje, napredovanju
njegovom, izvođenju njegovih narodnih
prava, koji su ujedno i staleska prava, te
— kroz prosvetu i jačanje njegovog prav
nog položaja — oštrenjuju njegovog mate
rialnog blagostanja.

Ali nije dovoljno, da čovjeka i narod
vode ideje pravosuđe, pravednosti i ekono
mije, nego i put, kojim treba to postići.
Moraju biti pravti. Nije jednako, da li sam
vjerim postigao dugotrajnim, naporn
radom ili tek onako, nemoralnom spe
kulacijom, varjanjem svijeta i nepoštovanjem.
Obilježje našega rada mora da bude zako
nit, ali mora da bude i u duhu moralnih
načela:

Ljubavi, samoprijegora i poštovanja,

— u duhu onih načela, koja su najbolje iz
ražena u Sv. Pijmu. Slabiti bi bila nač
ajeva, kad bi nas mogao kakov nitkov smet
st u tom načelu nastavljanju, da se ujedno
ponizuju i beznačajnu svladju s kle
vetinama i kad bi sa glupim prepirkama
gubili vrijeme. Mi nemamo ni vremena za
to, jer imamo pane ruke paočetog posla.

Name je mišlj učinak rad za narod, negoli
sve prepričke ovoga svijeta. Stupeći našeg
ista bit će ispunjavati sa ozbiljnim stvari
naša. Nas nekutnji narod, koji danjice
skupava i prepričava, imao bi pravo da se
zgradi našu narodu, kad bi vidio, da se u ovim
sudjelovanjem trezavom, kad nam tako
koreni kruži, nad glavom medusnoj rje
šekom i kojemu, kako bismo bili sičnici
ili, kad bismo trovali zdravu i plenitnu
dušu, možegu našu uveru u našim
nastavnicima klevetu, a klevetu, zlobu, sa
zdravom te za svat budala ludovali, kad
nam samo sljepa i jednostavnost mogu da
pomoći. Linđi, koji ihaju pred očima isti
pleni, plenitni i uživajući oni osjećaju
kruži.

Institut Kristovih načela:

Ljubiti nepristreljive, blagoslovljivati
one, koji vas kuju, činiti dobro onima
kojih vaši arze i molite se Bogu za one
kojih vaš proučaj. I samo rad, koji je
sustavni na takvem načelu, može da spasi
nas od toga, da očuva svijetu čistu
i nekorakom narodnu dušu.

Težak i sram je put a te svake busi
će i zasluži. Samo ljubav, postroj i sa
moprijegor ategu da mi dovedu k cilju.

**Zakon e ograničenju prava vlasništva
— suspendovan?**

Ovaj zakon, jedini te vrsti na tom svij
etu, jedini kako je bila i jedina ona na
redba o dovojenosti naših novina, privre
meno je suspendiran. To znači, da se nje
gov ustanove za šeda ne će primjenjivati,
nego će se zakon i sadasnjost i novi
formi prepožit Parlamentu na pretresanje
i glasovanje. Svakako, zakon je suspendi
ran, nije paš aktuan.

Zakon je izasao iz ministarskih kance
lerija, a da se kod toga nisu pitali Par
lement, da još manje interesovane faktore,
kod narodne o dovojenosti vlasti je bilo
upisjelo, da nekako formalno svaki krivljiv
na naša slavna tri prefekta. Na ovom slu
čaju nije to moguće. Da čovjek premaši
više puta stogod i kaze, sto mora poslu
povaljiti ili ispraviti, to nije ozbiljno, ali
se ipak može i shvatiti. Ali da se skup
zakoni, koji su tako slabci, da se poslu
povaljuju, meraju učinku, to ne je ozbiljno i može
zame da uzdrma povjerenje u ozbiljnost i
zrelost javne uprave.

Glavni prinцип mora da bude uvjek: on
de nobis sime nobis — to je nista o nama a
da se ne nisu pita. Tako, kako do sada,
postupalo se je u doba absolutizma. Inače
doživjet ćete iši mnoge i mnoge blamaze.
Na nikak način pak neka se ne kaze,
da je to ulaska i dobrota i liberalnost.
Ako si mi ulazio iz čepa novaca, sta je
nasim kod sebe pa mi posluje uslijed vlike
i galame novac vratiti, to nije koncesija s
troje strane, već moje pravo, moje ne
potrebne pravo.

A sada još jedno pitanje: Kada ćete
akutizirati školsku narodnu, kojom se nam
čuva onaj osmja i petin pomoci na drugom s
nevjeti i ispi do među, da ne pa se ni pre m
reči. Me nis frag!

za napredak i bolješek čovječanstva.

jer sto jedan narod ne zna, te zna možda
i drugi. A Bođ je stvorio razne ljudje
i razne narode da može sedan dađi drugom
članku školsku narodnu, kojom se nam
čuva onaj osmja i petin pomoci na drugom s
nevjeti i ispi do među, da ne pa se ni pre m
reči. Me nis frag!

Veličanstvena proslava u Peči. Uspostavljenje patrijaršije.

U Staroj Šrijeci, uz samu granicu ne
gdašnje Crne Gore, dize se stari grad Peč
(Turški lpek). U tom gradu bilo je u davno
vrijeme stolica poglavje srpske, pravo
slavne crkve. Tu je bilo sjedište patrijarha,
pod čiju su vlast pripadale sve srpske
pravoslavne crkve i manastiri.

Kad su Turci pod kraj XV. vijeka po
vezali zavladali srpskim narodom na Balk
u, propala je bila i patrijaršija u Peči, ali
je nekoliko godina zatim (god. 1557.) opet
obnovljena. U ono borno, crno, deblu, kad
je sasrpski narod čamlio u ropstvu, jedina
je nads, jedini je oslonac robovima bila
crkva, koja je stitala patrijaršiju u Peči.

Medjutim stanje se je nevoljnoga srpskog
naroda pod Turcima pogorsavalo od
godine na godinu sve više i više. Kad su
pod kraj XVII. vijeka započeli Austrijski
biti s Turcima, Srbima je simula nada u
svome skorajšnjem oslobođenju, i oni su listom
stali u Austrijance i dobroli banu za benom,
i kad je male iz tuga austrijska vojska bila
potučena i primorana, da se povuče, otišli
su na njom i mnogi određeni Srbi od straha
pre turškim osvojstvom.

Na celu ih bijegunaca bio je i peški
patrijarh Arsenije III., koji je pokupio
sve dragocjenosti svoje crkve i ponio ih za
benom. Srpski bijegunci dospjevale tako do
Beograda, a kasnije su privoljno Austrije
nastanjene u Srijem i u južnoj Mađarskoj.

Od tega vremena nije više bilo patrij
arišta u Peči. Patrijaršija je kasnije dodu
s obnovljena sa sjedištem u Srijemskim Kar
lovcima, ali u srpskim je dušama živila još
i učitelj uspomena na onu staru u zaborbio
noj Peči.

Prije dvanaest godina oslobođen je na
poček i drevni grad Peč, ali radi kasnijih
događaja nije se moglo da ponovlji na ob
novljenje stare, historijske patrijaršije. To
se eto dogodilo ovih dana, gdje je pogla
vica srpske pravoslavne crkve, Dimitriju,
ustoličen za patrijarha u Peči, čime je eto
nakon 23 godine obnovljena ona negdješ
staru patrijaršiju.

Eos te velike slave bio je prisutan i Kralj
u Kraljevini i mnogo naroda, što se na svih
strane države dohrio, da bude živim svje
domok tog vanrednoga događaja.

Za svog obreda narod se je sazama
u rednu preču duhom u one dane, kada je
patrijarh Arsenije sa većinom svog sve
čestvena ostavlja svoju stolnu crkvu i kre
ta na žalosni put u tunjim.

Ali i taj jedini narod je mislio uvijek na
svoju staru postojbinu, na svoju slavnu pa
triarištu i sve, sretno je potonuo poslije
događaja, da se mogu dobiti i sreću.

Srbi su to postigli, jer u njima nije nikada
ni čas ugleda vjera u njihovo narodno
Uskrsnuće.

Teško narodu, koji klone, koji gubi nadu
u svom spasu!

OOPISI

IZ RJEKE. — Mari je svem krije...
Ispravi: zvezke... Konkresi... — Kongresi.

Ci se da je d' ed one pomrčine mjeseca astro
nomija dala Rječanicima u glavu. Tu se ne go
vijo nego na Marsu, o toj tajnjosti zvezde, na
sijedi, koja nam se je ovih dana u toliko
prizbiljala, da bismo je, kako astronomi ve
le, mogli dotaci rukom, kad bi naše ruke
bile nesto duže.

Na Rječi nije u ovo poslednje vrijeme pale
ni kaplja krije, a da je moći sugradiani nisu
upisali naši susjedi na rabiš. Bari i gribin i
injuk i gronj — svemu je života tanjivo mo
že naše vragomelne susjede.

No, niti pola jada, kad bi te crvena zvezda
bila azurovom samo ovom upravu Božiđenom ne
viem, ali ona, kao prava vještice, zadire
svaku životinju i dobiti u životu nešto
neprimernog, nešto zla. Tako se le petic nekol
iko dana, ali i u nase druge luke zvezde ovaj poslov
naši skandalisti.

Mlada ženica, kojoj mož teškom posmok za
radaju u Americi svadbeni kruh za m' i za
sobe, zadubila se nedavno u jednog zelenog
gimnastičarju.

Razumje se, da je i gimnastičar, kome nis
vise od sedamnaest godina, planuo pupiti slame
od ljuhava prema crvenoj zentici. I tako, da
je jedan poslod, smrta jedna riječ, oni se
aspasili školsku dogovorku, da je uveči. Test i
ondje svili gnezdec svoje ljubavi. Smislimo
nešto. Jednog dana praljne zabljuku, mo
godi Trst, i oni sto su ostali, kod kuće, ne zna
išta.

Domaće novosti

Proslava 20-godišnjice nastavnika i javnog rada g. S. Popovića.

Direktor uglednog jugoslovenskog lista italijanske "Južne Zvezde", i prijatelj našeg lista g. Spasoje Popović proslaviti će u dan 15. septembra te godinu u kruni svoje rođbine i prijatelja dvadeset godišnjicu svoga nastavnika i javnog rada.

Srđanočno čestitamo!

† Ivan Blažić.

Iz leici nam stiže žalosna vijest, da je tamo 24. avgusta ove godine u 63. godini života preminuo Ivan Blažić, pomorski kapetan. Sprevdio pokojnika obavio se 26. avgusta. Sahranjen je u grobu sv. Marka u Vrsperini. Pokojnik je bio nase gorlost. Svoju narednost nije zatajio nigdje. Bio je čestit i pošten čovjek. Neka počiva u miru! Rasevijenog obitelji i rođinbi počinka je naše iskreno saučeće!

Jugoslovenska štampa o nastupu našeg narodnog poslanika dr. Williana na sjednici interparlamentarne unije u Bernu.

Kako smo već svečedobno javili, na sjednici interparlamentarne unije u Bernu govorio je i naš narodni poslanik dr. Willian. On je — kako piše zagrebačke "Novosti" — oštvo i dobro dokumentovano kritificirao italijansku politiku prema narodnim manjinama. Slaveni u Italiji nisu identistični; svi što oni traže jest to, da im se osigura opstajali i u državnim granicama Italije. Sve pak, što je Mussolini do sad učinio za nas, bilo je, da je od Slavena i Nijemaca zahtrio, da podnesu svoje žalbe i zahtjeve, i na tom je ostalo. Peležaj narodnih manjina ne će se popraviti, dok se tu svrhu ne obavijesti svjetsko javno mjesnjenje. Potrebno je, da se u tu svrhu prikuplja materijal. U Kopenhagenu bilo je zaključeno, na interparlamentarnom sastanku, daž rezoluciju, koju su se imale izmjeniti u pojedinoj parlamentima. Govornik je to učinio u Italijanskem Parlamentu, ali do kakve diskusije došaklo da nije došlo.

Willianov govor učinio je najbolji utisak našemom na prislutne, nego i na ostale političke javnosti. Zagrebačka "Riječ" piše:

"Nas je ponos ovdje jedan od dvoje slavenih poslanika u Italijanskom Parlamentu, g. Willian. On se među prvima prijavio za riječ, tako da je došao na red već prvoj danu. Govorio je njemacki. Govorio je izvanredno elegantno i vješt. Willian se nesumnjično, što se tiče reformskih formacija, razaznavanja, i u sanjem sadržaju, istaknuo u svom kagu starih parlamentara, kao jedan od najboljih govornika. Već lijepo, simpatično njegova pojava osavija. O samom pak problemu manjina duhovito je podvukao komplikovanost njegovog. Velika je razlika između onih manjina, koje su nastale dobro, ali su izseljene iz jedne druge u drugu, a manje veže sa drugom srodnim državom te onih manjina, koje su nastale uslijed novih granica, nasavas se najednom odsećeni od svoje prirodne sredine. Bar već konsolidovane stare države trebalo bi da prednjeđe u pravednom rješenju pitanja narodnih manjina."

Willian je učestvovao i naime Italijana predsjednik ital. delegacije gosp. Di Stefano-Napoli, ali nije ništa rekao, nego samo naglasio, da su u Italiji svaki Italijan pravoprijan. Ali zato su Italijani nastejali, da u vanjskoj štampi uguge dr. Williana.

Potlačeni Italijani u Jugoslaviji

Nedavno je počeo na Rijeci izdati novi italijanski list, "La Riscossa Adriatica" (jadranski poziv na istok), koji je sebi izuzeo za zadatak da bude glasnik potlačenih Italijana u Jugoslaviji.

Medju našim življom na Rijeci izazvala je pojavu jedna velika i opravданa ogrešenje.

Zagrebačka "Riječ" posve ispravno

tvrdi, da potlačeni Italijani u Jugoslaviji spadaju u čuvenu fantaziju i nadodgeđuju. Samo kad bi naš narod postao Italijani bio bi tako potlačen, kao što su Italijani kod nas.

Upisivanje u Kr. Matu Realnu gimnaziju u Kruku (Jugoslavija).

Primarno: — Postavljano uredništvo! Molimo vas, da nam u narednom broju "Istarske Rijeće" propisete slijedeće:

Upisivanje u Kr. Matu Realnu gimnaziju u Kruku obaviti će se od 15.-17. septembra svaka dan od 9-12 sati u Ravnateljsku lice ili pisanom.

Svaki učenik plaća prigodom upisivanja Dinara 12 za tiskanje.

Popravni ispit pisanem i usanjeni pocinju u utorak 16. septembra u 9 sati. Za popravni ispit valje učiniti molbu i predati je poslasti Ravnateljsku do 15. septembra. Na molbu ide 5 Dinara bilježak, a za svaki predmet iz kojega se pravi ispit, bilježak od 10 Dinara.

Dne 18. septembra bit će svečana sv. Misă sa sazivom Duha Svetoga, a 19. u 8 sati počinje se redovito poučavanje.

Ravnateljsku Kr. Matu realnu gimnaziju u Kruku.

Euharistički konгрès na Trsatu.

U posljednjem broju "Istarske Rijeće" donjeli smo dopis iz Trsata, što nam ga je poslalo tačnošće tajanstvo Saveza trećoredaca sv. Franje. U tom dopisu čita se između ostalog i to, da će se od 6. do 8. septembra te godine sveti euharistički konгрès na Trsatu. Sada pak nam napomenuto tajanstvo javlja, da će se taj konгрès vršiti po ovom rasporedu:

6. rujna: — U 7 s. na večer Dodji Duse presveti. — Dr. J. Marušić, biskup: Treći Red po Euharistiju — Ilik vjerskom načinu — Noćno klanjanje. — 12. s. o. A. Nedić, Sv. Franjo i Euharistija — Msgr. I. Vida, prepozit trećoredaca, ponuka.

7. rujna: — U 6 s. u jutro J. Carić i blaži sv. Misă — zajednica sv. Prizete. — 1) Dr. J. Šebrenić, biskup: Zapovedi Božje i kršćevine, za muške. — 2) O. G. Benetić: Zajedno na posebne trećoredice, za ženske. — 10. s. o. D. Miletić, biskup: Svečana pontifikala sv. Misë (datinska). — Poslijepodne: U 5 sati ponova svečana gorovanja.

— 1) O. M. Blažić: Sv. Franjo vodak k Bogu, za muške. — 2) O. B. Burić, prezbiter: Gospitelj i Treći Red, za ženske. — 3) Sveti Ivan blagoslavlje. — U 7 s. o. L. Lisić: Zajednička sjeđnica svih Trećoredskih odbožnika. — G. Kerdić, Trećoredic: Za koga je Treći Red. — U 8 s. na večer o. dr. T. Hrapin: Kako je Franjo proveo reformu državstva. — Noćno klanjanje. — U 12 s. o. D. Blažić: Potreba dobrih svećenika. — O. V. Vojsniki: provincijel: Penečka.

8. rujna: — U 8 s. o. A. Grčić: Svečine staroga čovjeka. — O. V. Vojsniki: prov. Oblaćenje novih članova. — U 10 s. dr. J. Šebrenić: Svečana pontifikala sv. Misë (staroslavenska). — U 11 s. Svečano zborovanje: — 1) Pievanje. — 2) Dr. V. Deželić: Sv. Franjo i Papa. — 3) Deklamacija. — U planini među ljubav zavi. — 4) o. dr. P. Grabić: Savremene dužnosti trećoredskog prekreta (sa rezolucionama). — 5) Pievanje. — 6) o. dr. M. Jileta, biskup: Budite sjetni katolici trećoredci. — 7) Glazba. — Pošto podne: U 3 s. sastanak Upraviteljice predsjednika o. V. Vojsniki, prov. predsjednik Saveza. — 1) o. dr. A. Črnica: Kako često mijenjati mladež u Treći Red. — 2) O. L. Lisić, tujnik Saveza: Kako da radimo za Saveza. — U 5 s. dr. J. Mariušić, biskup: Velići progresiju. — O. A. Čikotjević, prov. Štriz Franjo Rad. — Obnova zavjeta. — Te Bogu hvalimo.

Uspomni naših "Istarskih narodnih pjesma"

te svih krajeva Istrre stizaju nam viješti o ženama, kojim su svijet susreli evoluovnu božbu naših narodnih pjesama. Pjesme se čitaju na našim čignjistima, i opet se čitaju i po treći i četvrti put se čitaju. Ponjava, bit će tuće (igradaj). Zvonar bije u crkvu, barebno zavoni na oblake, kako satoz na zvono. U bliznjem selu više ne zvone, jer je pogibio, pak su i u selu popoznati. Oblici se raznešu, nebo se razvedri, nebo se razneši upre nad sebi blago (igradaj). Da bi htio reći, da se bojte (igradaj). Oni koji je poštoni gospodar države, oni su moje i naše, moje pocrstina i udžedavači životu. Selaci hvale i blagoslovi vodeneču rukom.

Zonje erazove u počeku gospodcu Maraku. Danas je sto je umalo. Zvonar govorit: Biće. Biće ga ponuditi čovjek (ja samu mi pozvao). To će reći: Ja sam već briješao godinu zvonar, da pratim ljudi na onaj svetilj. — Zvonar znade i mnoge poslovice, čita požurne knjige i nadruv krov, kadi mje pijan. On nikad ne reče pred diecem. Zvonka je rodila, nego: Bože, kuma Zvonka su se bivala Božu rasprili. Kad ih nema, ostal, će dugu vremena u usponu svojih domorodača, te će se mnogo puta čuti Poltoni zvanično bio je rekao, tako i tako. Kad ih Bog naje dobio boće, vjeruj mi, heće, da je usljepje biti zvonar u Maraku.

Budi i dolne buce od strjela igromova ce je obitacije krije nebo, same se je nad omu okolicu spustio bijeli oblik kroz vodika, dva

One sitne, starinske pjesme zvuče kao, neki mili, ugodi, daleki glasovi i ulo se i mladih i starijih k njima nagiblje i se smjeskom i s uitikom ih prima u svoju srca, gdje će, uvereni srpu, i restati. I tako zbirka nado posumlj poslavista, ono, što je istaknuto u predgovoru, namesto, što je istaknuto u predgovoru, namesto, što je moguće. Ostalo ćemo sačuvati, jer ne znamo da se ita izgubi od naseg dragocjelog narodnog blaga.

Osim narodnih pjesama spremniju zbirku ostalih narodnih umetvorina, stoga možimo, da se u narodu što prije kopuke još i narodne pripjevac, poslovice, za gontike itd, te nama posluži.

Svečanija na Trstu.

Kr. visoka trgovacka škola u Trstu, na zavodu "Revoltella", bila je ovih dana prekrivena u svetilištu (univerzitet za trgovacke i gospodarske znanosti). Direktor, tog svetilišta bio je imenovan g. Alberto Asquini, profesor trgovackog prava.

Svega po malo

Vlak naletio na — stablo.

U nedjelju u zoru primjetio je ložac bosanski osobin sklapa, koji je kretao iz Vranduka na Vre, da leži na pruzi jedno veliko deblje, koje je nisu stisnu orkan. On vikne strojnovodi da zaustavi lokomotivu, a sam iskoči. Vlaknovoda je bio toliko prisutan, da je smješta do kontrapušta, no nije mu uspjelo da vlak sasvim zaustavi. Lokomotiva je naletela na stablo i srušila se na niz naprijed posukavu sa sobom i dva vagona. Tender je pao preko lokomotive, a ugrijen je zatratio vlaknovod, koji je kasnije ipak izvukn ispod noge, neželi neobjedinj. Međutim putinika je nastala strasna panika (istrži) i mnogi su ranjeni stakloni skracnici kroz prozore. Jednom putniku je odrezano ulo. Teže je ranjena jedna žena, koja je dobiti potres moždina.

Grad, u kom se desи dnevno jedno umorstvo.

Rekord zločina u jedinstvenim Stjedničkim Drvama drži Chicago. Prema policijskim statistikama, u tom se gradu u sedem mjeseci godine 1924. ubijeno 203 osoba, što znači jedno umorstvo dnevno. Načinjevi dio obicanja policije nije mogao objasniti. Od planina je odrezeno ulo. Teže je ranjena devet, a od tih su smrtna samo dva.

Amerika otvorena prije Columba?

Članak u Američkoj srednjoškolskoj biblioteci u Koponbegu Sofus Laven tvrdi, da je Amerika

je učinila svetu vježbu na putu u mjeru. U otkupljenje se mijenja prama od bića čovjeka. — U danje ima 120 kacaja u minutu, sedi dječjom djetetu lica sreća 85 puta, miši u zdravljenu želju lica sreća 57 i starom 65 put.

Udečnik, direktor i odvjetnik ističu:

EVAN STARKE, TISKARSKA "EDENOST" U TRSTU

DYVA SOLIDNA, PEKARA traži jednaču firmu u Zagrebu. Potraži informacije da je g. Ivan Starci u Trstu, via Lavotice 1. L.

SELJACI, POZOR! Guro Sverko, trgovac u Pazinu, kupuje smrekvu te je placio najvišim cijenama.

ZAHVALA.

Rodjacima, prijateljima i znalcima, koji su našem nezaboravnom i neprežaljenom

IVANU BLAŽIĆU
pomorskom kapetanu

iskazali posljednji počast otprilike ga na vječni počinak ili s nama saradstvovali na bilo koji način u našoj tuzi, neka je ovime izrečena naša duboka i usrdna hvala. — Bog platio svima!

U ČRIMA, 27. avgusta 1924.

Jeste li naručili LJUBUJANSKE KREDITNE BANKE, Istarske narodne pjesme?

Tko jeo nije naručio "Istarske narodne pjesme", koji je izdala načelnica Istarske narodne zadržnje, može to prije, jer je načelnica nezaboravna, da počne.

Kupuju je ovogve forme, ima 24 stranice i plošnica su 24 mera u dva aposta. Članci su krajnje dobitni. Montaža u OPATIJI, u 10.000 kipova, a u ZAGREBU u 10.000 kipova. UZvodno je potreban 120 L. Kao načelnici knjiga, da se počne posloviti, moraju se 500 kipova.

Montaža u OPATIJI, u 10.000 kipova, a u ZAGREBU u 10.000 kipova. UZvodno je potreban 120 L. Kao načelnici knjiga, da se počne posloviti, moraju se 500 kipova.

LJUBUJANSKA KREDITNA BANKA
Telefon: 5-18 Podružnica u Trstu: Via XXX Ottobre, 11 Telefon: 5-18

PODRUŽNICE:

Brežice, Celje, Gorica, Kraš, Maribor, Metković, Novi Sad, Ptuj, Sarajevo, Split.

CENTRALA u LJUBLJANI

... Dionička glavica i pričeva:

60.000.000 dinara.

Bavi se svim bankovnim poslovima. Prima uloge na ulozne knjizice, te ih ukame, čita se na 4% neto. Za uloge u različitim bankama i knjizicama (SAFFES).

Strojna Blagajna je otvorena od 9-12.00 i od 14.-15 sati.